

full DOMINICAL

ACTUALITAT

Ordenació de dos sacerdots diocesans

El passat 28 de setembre, el Dr. Lluís Martínez Sistach, cardenal arquebisbe de Barcelona, ordenà dos nous preveres diocesans, alumnes del Seminari Conciliar de Barcelona: Mn. Santiago Cuquerella i Mn. Patrick Stref, a la basílica de la Sagrada Família. Més de cent-cinquanta preveres i diaques van participar en la celebració, també tots

els seminaristes diocesans, i molts familiars, amics i feligresos de les paròquies on els nous preveres han estat servint com a diaques.

Un cop ordenats sacerdots, Mn. Patrick i Mn. Santiago s'incorporaran a les seves noves comunitats parroquials, Crist Rei i Sant Pius X, respectivament.

PARAULA I VIDA

† LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH
Cardenal arquebisbe de Barcelona

L'Església i la família

Del 5 al 19 d'aquest mes d'octubre, es reuneix el Sínode sobre la família. Per nomenament del Papa, en forma part el cardenal Martínez Sistach. (Foto: Reunió plenària del Sínode sobre la Nova Evangelització, 2012)

Comença avui a Roma l'assemblea del Sínode dels Bisbes, que es perllongarà fins al diumenge 19 d'octubre. És la tercera vegada que es convoca una assemblea extraordinària d'aquesta institució, creada per Pau VI com un dels fruits del Concili Vaticà II. Aquest Sínode té caràcter extraordinari i serà com la preparació de l'assemblea ordinària del Sínode prevista per a la tardor de l'any que ve, la qual tindrà també com a tema de les seves deliberacions les qüestions relacionades amb la família.

El papa Francesc, des de l'inici del seu pontificat, ha manifestat la seva voluntat d'instaurar la sinodalitat —terme que significa *fer camí junts*— en el govern de l'Església. Aquest desig, ja manifestat en les reunions dels cardenals prèvies al conclave de l'any 2013, ha portat el Sant Pare a nomenar un equip de vuit cardenals aliens a les estructures de la Cúria romana, amb els quals es reuneix periòdicament durant diversos dies per analitzar les qüestions relatives a la vida de l'Església.

És desig del papa Francesc donar més valor i rellevància al Sínode dels Bisbes, que és una de les manifestacions habituals de la sinodalitat eclesial. El fet mateix de confiar a un cardenal —Lorenzo Baldisseri— la secretaria del Sínode Episcopal manifesta la voluntat de potenciar aquesta institució.

El tema d'aquesta assemblea és «Els desafiaments pastorals de la família en el context de l'evangelització»; un tema ampli que inclou reptes importants. Un altre no-

menament significatiu fet pel papa Francesc ha estat el de l'arquebisbe Bruno Forte —teòleg prestigiós, ben conegut a Barcelona, on ha donat cursos i conferències— com a secretari especial de l'esdeveniment. Aquest ha declarat que l'objectiu és «escollir els problemes i expectatives que avui en dia es viuen en tantes famílies, mostrar-nos-hi propers i oferir-los de manera creïble la misericòrdia de Déu i la bellesa de la resposta a la seva crida».

Una expressió de la voluntat de realisme del Sant Pare ha estat fer una consulta àmplia —sintetitzada en 38 preguntes— que s'ha fet arribar a Roma. Aquest treball preparatori va culminar el passat 24 de juny amb la publicació del *Document de treball* de l'assemblea. En aquests documents es manifesta clarament un desig d'anar a fons, des de la presentació de la família com una comunitat de vida i d'amor, passant per la preparació remota i pròxima dels joves per celebrar el matrimoni, fins a la situació dels divorciats tornats a casar.

Als canvis en la metodologia de treball del Sínode, cal afegir-hi la rellevància de qüestions com les citades que afecten els membres de l'Església catòlica. Per totes aquestes circumstàncies, el Sínode que es fa a Roma es presenta com un moment molt rellevant per definir l'estil i els objectius del pontificat del papa Francesc. Agraïxo al Sant Pare que m'hagi nomenat membre de l'assemblea sinodal.

GLOSSA

Signes d'identitat, signes de pertinença

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Secretari General de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya

Vaig ser, fa uns dies, a la llar d'una família cristiana, practicant. Els pares, encara joves, formats en grups juvenils cristians, es preocupen per la formació religiosa dels fills i pel seu creixement en la fe. Els han iniciat en la pregària i els acompanyen en la de la nit, abans de dormir. Beneeixen la taula habitualment. A la casa, però, no hi veig cap signe religiós. No hi ha cap intencionalitat, en aquesta absència.

Recordo, també, la llar d'una altra família cristiana, un matrimoni i dos fills. Al menjador, hi havia un senzill sant sopar de ceràmica que presidia els àpats familiars. Quan els fills eren ben petits encara, els van posar a l'habitació una rajola amb la figura del sant patró de cadascú, amb un dibuix del moment, actual i entenedor per als infants.

El dia de la primera comunió, els van regalar una reproducció reduïda del Crist de Sant Damià, el Crist de tanta devoció de sant Francesc d'Assís, que va passar a ocupar un lloc destacat en una paret de l'habitació. Quan es va casar el fill gran, fa tres anys, va demanar als pares si es podia endur les dues imatges a la nova llar.

És evident que les dues famílies treballen pel creixement harmònic en la fe dels seus fills i que aquest creixement no queda supeditat a la presència dels signes religiosos, si bé poden ser una bona ajuda i unes bones referències que facilitin aquest creixement. El llibre de la Bíblia, la creu, les icones i les imatges de Jesús, de Maria i dels sants, situades amb la preeminència adequada, esdevenen referents. Són unes realitats que remetien a una altra realitat: el Pare, Jesús, Maria, els sants, les realitats representades. «Sabem que Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen, dels qui ha decidit cridar, perquè ell que els coneixia des de sempre, els ha destinat a ser imatge del seu Fill, que així ha estat el primer d'una multitud de germans» (Rm 8,28-29).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

San Francisco de Asís y el Sínodo

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Se acercaba el final de su vida y san Francisco dejó su *Testamento*. Uno de los textos que mejor refleja la dimensión espiritual del santo dice: «Y después que el Señor me dio hermanos, nadie me enseñaba qué debería hacer, sino que el Altísimo mismo me reveló que debería vivir según la forma del santo Evangelio.»

Francisco es testimonio santo del vivir como hijo de Dios y hermano de todos los hombres. Manifestar la paternidad amorosa de Dios y construir la fraternidad universal se presenta como vocación franciscana, como vocación cristiana, como invitación para todos los hombres.

Sensibilidad e intrepidez franciscanas, signo y vivencia humildes, situados en el dintel del Sínodo extraordinario sobre la familia. Desde hoy hasta el 19 de octubre se desarrollará el primer Sínodo del papa Francisco: «Los desafíos pastorales de la familia en el contexto de la evangelización». «Es justo —presentaba Federico Lombardi en 2013— que la Iglesia se mueva comunitariamente en la reflexión y en la oración y tome las orientaciones pastorales comunes de los puntos más importantes, como la pastoral de la familia, bajo la guía del Papa y de los obispos.»

Pedimos por los convocados, entre los que se encuentra el cardenal de Barcelona. Es oportuno seguir un camino en comunión con la comunidad eclesial. «El sumo pontífice, en sus encuentros con las familias, estimula siempre a mirar con esperanza el propio futuro, recomendando aquellos estilos de vida a través de los cuales se cuida y se hace crecer el amor en la familia: *pedir permiso, agradecer y pedir perdón*». (Del *Instrumentum laboris*, 2014)

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP MARIA ALIMBAU

¡Ángeles!

Léon Felipe, poeta que padeció y lloró mucho, escribió: «A mi amigo, el jorobadito Rubén, que ahora está en su casa eterna y celestial. ¿Quiénes son los ángeles? / ¿Cómo son los ángeles? / Ese jorobadito que vendía lotería / por las calles y los cafés de la ciudad / y ahora está dormido en esa caja blanca, / acostado de perfil, ¿no era un ángel? / ¡Yo sostengo que son ángeles todos los jorobados del mundo! / Y pienso que un día, allá en el cielo, / toparon con una nube negra y dura / y se cayeron a la tierra. / Entonces se les quebraron las alas, / se les apelonaron torpe y grotescamente sobre los hombros /

y se quedaron prisioneros en el mundo, / bajo una lluvia bárbara / e inhumana de burlas y de espinas... / Además: ¿Quién no tiene una joroba / y un gran saco de lágrimas?»

«Jorobar», según María Moliner es igual a «fastidiar, causar un perjuicio, una humillación, un daño; es damnificar, hundir, arruinar... a alguien».

El teólogo Léon-Dufour enseña que el nombre de los ángeles no es un nombre de naturaleza, sino de función: en hebreo *mal'ak* y en griego *angelos* significan *mensajero*.

San Pablo afirma: «Dios envía ángeles a favor de los hombres.»

Lectures Missa diària i Santoral

6. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setmana) [Dt 8,7-18 / Sl: 1Cr 29, 10.11abc.11d-12a.12bcd / 2Co 5,17-21 / Mt 7,7-11]. Tèmpores d'acció de gràcies i de petició. Sant Bru (Colònia 1035 - Squillace 1101), prev., retirat al desert de Chartreuse, fund. Cartoixans (Ocart); sant Emili, mr.; santa Fe, vg. i mr.; santa Maria de les Cinc Llagues, vg. franciscana.

7. □ Dimarts [Ga 1,13-24 / Sl 138 / Lc 10,38-42]. M. D. del Roser, commemoració de la victòria de Lepant (1571). St. Marc, papa (romà, 336); St. Sergi, mr.; Sta. Julita, vg. i mr.

8. ■ Dimecres [Ga 2,1-2.7-14 / Sl 116 / Lc 11,1-4]. Sant Simeó el Just, profeta; sant Demetri, mr.; santa Taïs, penitent.

9. ■ Dijous [Ga 3,1-5 / Sl: Lc 1,69-70.71-73.74-75 / Lc 11, 5-13]. Sant Dionís, primer bisbe de París, romà, i companys clergues, mrs. (s. III); sant Joan Leonardi (Lucca 1541 - Roma 1609), prev., fund.; sant Abraham (s. XIX aC), patriarca, pare en la fe; sant Lluís Bertran, prev. dominic, de València, missioner a Amèrica.

10. ■ Divendres [Ga 3,7-14 / Sl 110 / Lc 11,15-26]. Sant Tomàs de Villanueva (1486-1555), bisbe de València (agustinià), de Fuenllana; sant Sabí, ermità al Pirineu.

11. ■ Dissabte [Ga 3,22-29 / Sl 104 / Lc 11,27-28]. Santa Soledat Torres Acosta (Madrid 1826-1887), vg., fund. Serventes de Maria, Vetlladores dels Malalts (SM, 1851); sant Germà, bisbe i mr.; sant Joan XXIII, papa (1958-1963).

12. ■ † Diumenge vinent, XXVIII de durant l'any (lit. hores: 4a setmana) [Is 25,6-10a / Sl 22 / Fl 4,12-14.19-20 / Mt 22,1-14 (o més breu: Mt 22,1-10)]. Mare de Déu del Remei. Mare de Déu del Pilar, apareguda a Saragossa segons la tradició, patrona d'Aragó. Sant Serafi de Monte Granario, rel. caputxí; santa Domnina, vg.

DIUMENGE XXVII DE DURANT L'ANY

✠ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 5,1-7)

Dedico aquest cant al meu estimat, cant de l'enamorat a la seva vinya. El meu estimat tenia una vinya al turó de Ben-Samen. La cavà, la netejà de pedres, hi plantà els millors ceps, construï al mig una torre de guàrdia i hi va fer un cup tallat a la roca. Esperava que li donaria bon raïm, però li donava raïms agres. I ara, si us plau, habitants de Jerusalem i homes de Judà, feu de jutges entre jo i la meva vinya. Què podia fer per ella que no ho hagi fet? Per què em dona raïms agres quan jo n'esperava bon raïm? Doncs ara us diré què penso fer a la meva vinya: li trauré la tanca, i que els ramats la brostegin, enderrocaré el seu clos, i que el bestiar la trepitgi. La deixaré abandonada. No la podaran ni la cavan, hi creixeran argelagues i cards, i mararé als núvols que no hi deixin caure la pluja.

La vinya del Senyor de l'univers és el poble d'Israel, i els homes de Judà són els ceps que ell havia preferit. N'esperava justícia, però no hi veu sinó injustícies; n'esperava bondat, però hi sent el clam dels oprimits.

✠ Salm responsorial (79)

R. *La vinya del Senyor és el poble d'Israel.*

Un cep vau portar d'Egipte, / per plantar-lo, traguéreu els nadius. / Els seus brots van créixer fins al mar, / els seus plançons, fins al Gran Riu. R.

Com és que heu derrocat la seva tanca, / perquè l'esfulli qualsevol vianant? / Hi entren els senglars a devastar-la / i els animals salvatges hi pasturen. R.

Déu de l'univers, / gireu des del cel els vostres ulls, / veniu i visiteu aquesta vinya, / que la vostra mà havia plantat / i havia fet robusta i forta. R.

No ens apartarem mai més de vós; / guardeu-nos vós la vida / perquè invoquem el vostre nom. / Senyor, Déu de l'univers, renoueu-nos, / feu-nos veure la claror de la vostra mirada / i serem salvats. R.

✠ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 4,6-9)

Germans, no us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist. Finalment, germans, interesseu-vos per tot allò que és veritat, respectable, just, net, amable, de bona reputació, virtuós i digne d'elogi. Practiqueu allò que jo us he transmès i vosaltres heu rebut, que heu sentit o heu vist en mi, i el Déu de la pau serà amb vosaltres.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 21,33-43)

En aquell temps, Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble:

«Escolteu una altra paràbola: Un propietari plantà una vinya, la voltà d'una tanca, hi cavà un cup, hi construï una torre de guàrdia, deixà uns vinyaters que la cultivessin, i se n'anà del país.

«Quan s'acostava el temps de la verema, envià els seus homes per recollir-ne els fruits, però aquells vinyaters els van agafar i a un li van pegar, a un altre el van matar, a un altre el van treure a cops de pedra. Ell envià més homes que la primera vegada, però els tractaren igual. Finalment els envià el seu fill, pensant que, almenys el fill, el respectarien. Però ells, en veure'l, es digueren: Aquest és l'hereu: matem-lo i ens quedarem l'heretat. I l'agafaren, el van treure fora de la vinya i el van matar.

«Quan torni l'amo de la vinya, què farà amb aquells vinyaters?» Li responen: «Farà matar aquells mals homes i passarà la vinya a uns altres que li donin els fruits al temps de la verema.»

Jesús els diu: «¿No heu llegit mai allò que diu l'Esclatada: La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici. És el Senyor qui ho ha fet i els nostres ulls se'n meravellen? Per això us dic que el Regne de Déu us serà pres i serà donat a un poble que el farà fructificar.»

✠ Lectura del libro de Isaías (Is 5,1-7)

Voy a cantar en nombre de mi amigo un canto de amor a su viña.

Mi amigo tenía una viña en fértil collado. La entrecavó, la descantó, y plantó buenas cepas; construyó en medio una atalaya y cavó un lagar. Y esperó que diese uvas, pero dio agrazones. Pues ahora, habitantes de Jerusalén, hombres de Judá, por favor, sed jueces entre mí y mi viña. ¿Qué más cabía hacer por mi viña que yo no lo haya hecho? ¿Por qué, esperando que diera uvas, dio agrazones? Pues ahora os diré a vosotros lo que voy a hacer con mi viña: quitar su valla para que sirva de pasto, derruir su tapia para que la pisoteen. La dejaré arrasada: no la podarán ni la escardarán, crecerán zarzas y cardos; prohibiré a las nubes que lluevan sobre ella.

La viña del Señor de los ejércitos es la casa de Israel; son los hombres de Judá su plantel preferido. Esperó de ellos derecho, y ahí tenéis: asesinatos; esperó justicia, y ahí tenéis: lamentos.

✠ Salmo responsorial (79)

R. *La viña del Señor es la casa de Israel.*

Sacaste una vid de Egipto, / expulsaste a los gentiles, y la trasplantaste. / Extendió sus sarmientos hasta el mar, / y sus brotes hasta el Gran Río. R.

¿Por qué has derribado su cerca / para que la saqueen los viandantes, / la pisoteen los jabalies / y se la coman las alimañas? R.

Dios de los ejércitos, vuélvete: / mira desde el cielo, fíjate, / ven a visitar tu viña, / la cepa que tu diestra plantó, / y que tú hiciste vigorosa. R.

No nos alejaremos de ti: / danos vida, para que invoquemos tu nombre. / Señor, Dios de los ejércitos, res-táuranos, / que brille tu rostro y nos salve. R.

✠ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Fl 4,6-9)

Hermanos: Nada os preocupe; sino que, en toda ocasión, en la oración y súplica con acción de gracias, vuestras peticiones sean presentadas a Dios. Y la paz de Dios, que sobrepassa todo juicio, custodiad vuestros corazones y vuestros pensamientos en Cristo Jesús. Finalmente, hermanos, todo lo que es verdadero, noble, justo, puro, amable, laudable, todo lo que es virtud o mérito, tenedlo en cuenta. Y lo que aprendisteis, recibisteis, oísteis y visteis en mí, ponedlo por obra. Y el Dios de la paz estará con vosotros.

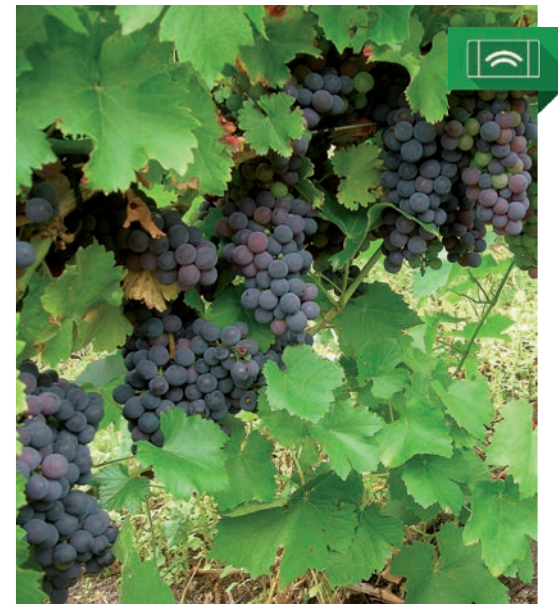
✠ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 21,33-43)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los sumos sacerdotes y a los senadores del pueblo: «Escuchad otra parábola: Había un propietario que plantó una viña, la rodeó con una cerca, cavó en ella un lagar, construyó la casa del guarda, la arrendó a unos labradores y se marchó de viaje. Llegado el tiempo de la vendimia, envió sus criados a los labradores, para percibir los frutos que le correspondían. Pero los labradores, agarrando a los criados, apalearon a uno, mataron a otro, y a otro lo apedrearón. Envió de nuevo otros criados, más que la primera vez, e hicieron con ellos lo mismo. Por último les mandó a su hijo, diciéndose: "Tendrán respeto a mi hijo." Pero los labradores, al ver al hijo, se dijeron: "Este es el heredero: venid, lo matamos y nos quedamos con su herencia." Y, agarrándolo, lo empujaron fuera de la viña y lo mataron. Y ahora, cuando vuelva el dueño de la viña, ¿qué hará con aquellos labradores?» Le contestaron: «Hará morir de mala muerte a esos malvados y arrendará la viña a otros labradores, que le entreguen los frutos a sus tiempos.» Y Jesús les dice: «¿No habéis leído nunca en la Escritura: "La piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular. Es el Señor quien lo ha hecho, ha sido un milagro patente"? Por eso os digo que se os quitará a vosotros el reino de Dios y se dará a un pueblo que produzca sus frutos.»

COMENTARI

ORIOI TUÑÍ, SJ

Israel i l'Església

Dues coses sobresurten en la versió mateuana de la paràbola dels vinyaters homicides. La primera és que Mateu subratlla (més que Marc) que la paràbola vol tenir decididament un sentit al·legòric. La vinya és una referència inequívoca a Israel, l'amo de la vinya és el Déu d'Israel, els enviats són els diferents personatges de l'Antic Testament que demanen compte a Israel del compliment de l'aliança (els jutges, profetes i reis). La referència a Jesús com el fill recull també la força cristològica de Marc. Finalment, la mort del fill després que el treguin de la vinya és una clara referència cristològica, encara que no tingui la punta de Marc («el fill estimat», cf. *Mt* 1,11; 9,7; 15,39); però el fet que «el treuen fora de la vinya i el maten» sembla apuntar clarament a la mort de Jesús fora de les portes de Jerusalem. Però hi ha encara un darrer detall que abona aquesta interpretació al·legòrica que està al final del text d'avui, però que no hem llegit: «Els grans sacerdots i els fariseus, havent escoltat aquestes paràboles, van comprendre que es referia a ells» (21,45).

La segona cosa que sobresurt és l'accent que Mateu afegeix mitjançant la resposta que es dona a la pregunta retòrica: «Què farà l'amo de la vinya amb aquells vinyaters?». La resposta és: «Farà morir de mala manera aquells mals homes». Aquesta resposta, que no és a Marc, és també una darrera dada al·legòrica (la destrucció de Jerusalem). Però, endemés, ja apunta a la conclusió de la paràbola que només tenim a Mateu: «El Regne de Déu us serà pres i es donarà a un poble que el farà fructificar» (21,43). Amb aquesta conclusió, Mateu està donant a la paràbola un gir eclesiològic que no tenia a Marc: el poble que rebirà la vinya serà l'Església. Amb aquesta interpretació s'insinua clarament que la vinya ja no és el poble d'Israel, és el Regne de Déu (una formulació no mateuana), i que aquest Regne passa a l'Església. No es diu que el Regne sigui l'Església, sinó que la vinya (el Regne) passa a ser el terreny on l'Església fructifica. L'Església ha de fructificar en bones obres.

AGENDA

Actes i conferències

Festa del Pilar a la Puríssima Concepció (c/ Aragó, 299). Diumenge 12 d'octubre, eucaristia en català i castellà a les 11.30 h en honor de la Mare de Déu del Pilar, organitzada per les associacions de *Damas y Caballeros del Pilar*.

Pregària ecumènica a la parròquia del Bon Pastor (pg. Enric Sanchís, 2). Divendres 10 d'octubre (20.45 h), organitzada per ACAT (Acció dels Cristians per l'Abolició de la Tortura). Pregarem junts perquè la pena de mort sigui abolida a tot el món.

Comunitat Passatge. Reprèn les seves activitats per al nou curs: Club de lectura, Espai jove, Lleure artístic... Informació: c/ València 244, 3r (17.30-20.30 h), t. 934 876 363, a/e: www.comunitatpassatge.org

Fe d'errates

En la notícia sobre el Pelegrinatge a Roma publicada en la primera pàgina del *Full* del 28 de setembre hi ha un error: La dada correcta és el 35è aniversari del setmanari *Catalunya Cristiana*, en lloc del 25è.

ACTUALITAT

Barcelona acull un gran Simposi Ecumènic

Les relacions entre ortodoxos i catòlics

Els propers dies 7 i 8 d'octubre, Barcelona acollirà un gran Simposi Ecumènic dedicat a estudiar les relacions entre les Esglésies ortodoxes d'Orient i l'Església catòlica. Les sessions se celebraran a l'Aula Magna del Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Diputació, 231).

Organitza aquest Simposi la Delegació diocesana d'Ecumenisme i Relacions Interreligioses de l'Arquebisbat de Barcelona, que dirigeix Mons.

Jaume González-Agàpito Granell (t. 933 238 874). Hi haurà traducció simultània en català, castellà, anglès i francès. En les ponències, hi participaran destacades figures de les Esglésies ortodoxes i de l'Església catòlica. El papa Francesc enviarà un missatge al Simposi.

El programa detallat i les condicions per a la inscripció les trobareu al web del bisbat: www.esglesiabarcelona.cat

Pregària pel Sínode dels Bisbes

Jesús, Maria i Josep, en vosaltres contemplem l'esplendor del veritable amor; a vosaltres, confiats, ens adrecem.

Sagrada Família de Natzaret, fes també de les nostres famílies un lloc de comunió i un cenacle de pregària, autèntiques escoles de l'Evangelí i petites Esglésies domèstiques.

Sagrada Família de Natzaret, que mai més no hi hagi en les famílies episodis de violència, de foscor i de divisió; que qui hagi estat ferit o escandalitzat sigui aviat consolet i guarit.

Sagrada Família de Natzaret, que el Sínode dels Bisbes faci prendre consciència a tots del caràcter sagrat i inviolable de la família, de la seva bellesa en el projecte de Déu.

Jesús, Maria i Josep, escolteu, acolliu la nostra súplica.

(Pregària pronunciada pel papa Francesc al terme de l'àngel del diumenge 29 de desembre de 2013, festa de la Sagrada Família.)

PALABRA Y VIDA

† LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH
Cardenal arzobispo de Barcelona

La Iglesia y la familia

Comienza hoy en Roma la asamblea del Sínodo de los Obispos, que se prolongará hasta el domingo 19 de octubre. Es la tercera vez que se convoca una asamblea extraordinaria de esta institución, creada por Pablo VI como uno de los frutos del Concilio Vaticano II. Este Sínodo tiene carácter extraordinario y será como la preparación de la asamblea ordinaria del Sínodo, prevista para otoño del año que viene, la cual tendrá también como tema de sus deliberaciones las cuestiones relacionadas con la familia.

El papa Francisco, desde el inicio de su pontificado, ha manifestado su voluntad de instaurar la sinoda-

lidad —término que significa *hacer camino juntos*— en el gobierno de la Iglesia. Este deseo, ya manifestado en las reuniones de los cardenales previas al cónclave del año 2013, ha llevado al Papa a nombrar un equipo de ocho cardenales ajenos a las estructuras de la Curia romana, con los que se reúne periódicamente durante varios días para analizar las cuestiones relativas a la vida de la Iglesia.

Es deseo del papa Francisco dar más valor y relevancia al Sínodo de los Obispos, que es una de las manifestaciones habituales de la sinodalidad eclesial. El hecho mismo de confiar a un cardenal —Lorenzo

Baldisseri— la secretaría del Sínodo Episcopal manifiesta la voluntad de potenciar esta institución.

El tema de esta asamblea es «Los desafíos pastorales de la familia en el contexto de la evangelización»; un tema amplio que incluye retos importantes. Otro nombramiento significativo hecho por el papa Francisco ha sido el del arzobispo Bruno Forte —teólogo prestigioso, bien conocido en Barcelona, donde ha dado cursos y conferencias— como secretario especial del evento. Este ha declarado que el objetivo es «escuchar los problemas y expectativas que hoy en día se viven en tantas familias, mostrarnos cercanos a ellas y ofrecerles de manera creíble la misericordia de Dios y la belleza de la respuesta a su llamada».

Una expresión de la voluntad de realismo del Santo Padre ha sido hacer una consulta amplia —sintetizada en 38 preguntas— que se ha hecho llegar a Roma. Este trabajo

preparatorio culminó el pasado 24 de junio con la publicación del *Documento de trabajo* de la asamblea. En estos documentos se manifiesta claramente un deseo de ir a fondo, desde la presentación de la familia como una comunidad de vida y de amor, pasando por la preparación remota y próxima de los jóvenes para celebrar el matrimonio, hasta la situación de los divorciados vueltos a casar.

A los cambios en la metodología de trabajo del Sínodo, hay que añadir la relevancia de cuestiones como las citadas que afectan a los miembros de la Iglesia católica. Por todas estas circunstancias, el Sínodo que se hace en Roma se presenta como un momento muy relevante para definir el estilo y los objetivos del pontificado del papa Francisco. Agradezco al Santo Padre que me haya nombrado miembro de la asamblea sinodal.

2a EDICIÓ DEL FULL
EXHAURIDA LA PRIMERA TIRADA!

Us volem agrair la gran acollida que tants feligresos heu dispensat al nou *Full Dominical*. Moltes parròquies, grups i persones, havent-se exhaurit la primera edició del full del 21 de setembre, n'heu demanat més exemplars. Per això n'hem fet una segona edició, que podeu demanar a la Delegació de Mitjans de Comunicació (c/ del Bisbe 5, 4t).

